

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

13.11.2007

B6-0435/2007 }
B6-0441/2007 }
B6-0442/2007 }
B6-0447/2007 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- Joseph Daul, Daniel Caspary, Marianne Thyssen, Cristobal Montoro Romero i Csaba Óry, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Robert Goebbels, Anne Van Lancker i Udo Bullmann, w imieniu grupy politycznej PSE
- Graham Watson, Margarita Starkevičiūtė, Lena Ek i Bernard Lehideux, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Cristiana Muscardini, Ewa Tomaszewska, Ryszard Czarnecki, Mieczysław Edmund Janowski i Adam Bielan, w imieniu grupy politycznej UEN

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- UEN (B6-0435/2007)
- PPE-DE (B6-0441/2007)
- PSE (B6-0442/2007)
- ALDE (B6-0447/2007)

w sprawie europejskiego interesu: osiągnięcie sukcesu w dobie globalizacji

RC\694822PL.doc

PE396.089v01-00}
PE396.095v01-00}
PE396.096v01-00}
PE396.101v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiego interesu: osiągnięcie sukcesu w dobie globalizacji

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje sprawozdanie przygotowawcze z dnia 26 stycznia 2007 r. w sprawie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej na rok 2007 (A6-0012/2007),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Interes Europy: Sukces w dobie globalizacji” (COM(2007)0581),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Czas wrzucić wyższy bieg: Nowe partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2006)0030),
 - uwzględniając decyzje Rady z 4 października 2004 r., 12 lipca 2005 r., 18 lipca 2006 r. oraz 10 lipca 2007 r. w sprawie wytycznych polityki zatrudnienia w państwach członkowskich,
 - uwzględniając swoją rezolucję legislacyjną w sprawie wytycznych na rzecz polityk zatrudnienia w państwach członkowskich¹,
 - uwzględniając Europejski pakt na rzecz młodzieży przyjęty przez Radę Europejską w dniach 23-24 marca 2005 r.,
 - uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci przyjęty przez Radę Europejską w dniach 23-24 marca 2006 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Kształcenie i szkolenie 2010: sukces strategii lizbońskiej zależy od przeprowadzenia pilnych reform” (COM(2003)0685),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 listopada 2006 r. w sprawie sytuacji osób niepełnosprawnych w rozszerzonej Unii Europejskiej: Europejski Plan Działania na lata 2006-2007²,
 - uwzględniając wnioski końcowe nieformalnego spotkania ministrów pracy i spraw socjalnych UE w Guimarães w dniach 5-6 lipca 2007 r. poświęconego „12 kluczowym punktom służącym stawieniu czoła nadchodzącym wyzwaniom”,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że polityka publiczna sprzyja lub nie wzrostowi w zależności od czynników korzystnych bądź przeszkód dla wzrostu charakteryzujących gospodarkę, a także od ogółu przeszkód i możliwości wynikających ze światowego kontekstu gospodarczego,
- B. mając na uwadze, że obecne niepowodzenia finansowe wytwarzają sytuację niepewności i mogłyby spowodować spowolnienie tempa wzrostu oraz mając na uwadze, że niewielka zmiana jesiennych prognoz przez Komisję Europejską mogłaby również stanowić punkt zwrotny dla cyklu gospodarczego, chyba że przejrzystość rynkowa i odpowiednia reakcja

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0048.

² Dz.U. C 316 E z 22.12.2006, str. 370.

decydentów politycznych odbudują zaufanie konsumentów,

- C. mając na uwadze, że UE jest jedyną w swoim rodzaju mieszanką gospodarek zaawansowanych oraz zbliżających się gospodarek niskokosztowych, umożliwiającą obniżenie kosztów, wykorzystywanie wewnętrznych i zewnętrznych efektów skali oraz opieranie się deflacyjnym i inflacyjnym naciskom gospodarek rozwijających się,
- D. mając na uwadze, że poprawa profilu i atrakcyjności jednolitego rynku UE sprzyja imigracji ekonomicznej, zwracaniu się o polityczną i finansową pomoc w rozwiązywaniu problemów na całym świecie oraz napływowi prywatnych i niezależnych funduszy inwestycyjnych,
- E. mając na uwadze, że na wyniki UE w eksporcie zarówno do gospodarek rozwiniętych, jak i do gospodarek wschodzących zbyt często negatywnie wpływa brak wzajemności warunków dostępu do rynku, bariery pozataryfowe i nieuczciwe praktyki handlowe,
- F. mając na uwadze, że rozszerzona UE i jej wpływ na gospodarkę, a także polityczny i społeczno-kulturalny rozwój jej państw członkowskich wymagają reform i ściślejszej współpracy w obrębie systemu podejmowania decyzji politycznych,
- G. mając na uwadze, że wzajemna zależność w strefie euro jest większa niż w UE jako całości oraz mając na uwadze, że rzeczywistość ta nie przekłada się jeszcze na skuteczne i spójne procesy polityczne, zwłaszcza w zakresie związku między zdrowymi finansami publicznymi, wydatkami i inwestycjami wysokiej jakości w strategię wzrostu wydajności,
- H. mając na uwadze, że przy określaniu ogólnych wytycznych polityki gospodarczej decyzji polityczni muszą zidentyfikować i jasno określić wyzwania, z jakimi boryka się i borykać się będzie w następnych latach gospodarka UE, a także stawić im czoła,
- I. mając na uwadze, że uświadamianie i aktywne wsparcie ze strony obywateli UE są warunkami wstępnymi do udanego wdrażania środków polityki gospodarczej,
- J. mając na uwadze, że europejska strategia na rzecz zatrudnienia wymaga większej widoczności, zdolności monitorowania i impetu partycypacyjnego w ramach odnowionej strategii lizbońskiej, zwłaszcza w krajowych programach reform i sprawozdaniach dotyczących ich wdrażania,
- K. mając na uwadze, że istnieje silny związek między wzrostem gospodarczym, zatrudnieniem, walką z ubóstwem i integracją społeczną; mając na uwadze, że ubóstwo osób pracujących jest coraz bardziej podkreślane jako podstawowe wyzwanie zarówno dla polityki zatrudnienia, jak i integracji społecznej; mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma w związku z tym zrównoważenie zintegrowanych wytycznych w celu osiągnięcia ich społecznych i środowiskowych celów i wykorzystania synergii między poszczególnymi obszarami,
- L. mając na uwadze, że na wyżej wspomnianym nieformalnym spotkaniu ministrów zatrudnienia i spraw socjalnych w Guimarães stwierdzono, że integracja społeczna stanowi podstawowy wymiar strategii trwałego rozwoju w Europie, gdyż dostarcza narzędzi do tworzenia możliwości dla wszystkich i ma pozytywny wpływ na zatrudnienie, rozwój umiejętności i rozwój osobisty,

Polityka zewnętrzna

1. zauważa, że globalizacja gospodarki stwarza nowe możliwości dla gospodarek UE, które będą odgrywać coraz większą rolę w nadchodzących dziesięcioleciach i uzyskają dodatkowe korzyści z wykorzystywania efektu skali, zdolności, urbanizacji, sieci i dobrej reputacji;
2. podkreśla, że UE może wewnętrznie osiągnąć cele lizbońskie jedynie pozostając aktywną i zjednoczoną na szczeblu globalnym; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym zamiar rozwijania spójnego wymiaru zewnętrznego strategii lizbońskiej; jest zdania, że takie szeroko zakrojone podejście do polityki zewnętrznej, skupione na współpracy w zakresie regulacji, zbieżności norm i równoważności reguł musi promować zarówno uczciwą konkurencję, jak i handel; przestrzega jednakże w tym kontekście przed niedostatecznym docenieniem wagi dalszej poprawy współpracy wewnętrznej i procesów reform;
3. podkreśla rosnące znaczenie UE jako podmiotu na skalę światową i jednego z największych beneficjentów otwarcia gospodarki światowej, jako największego światowego eksportera i importera dóbr, głównego eksportera usług, drugiego co do wielkości odbiorcy i źródła bezpośrednich inwestycji zagranicznych; jest zdania, że jako taka UE ponosi dużą odpowiedzialność za zajęcie się problemami na skalę światową oraz stworzenie narzędzi wspólnej zewnętrznej polityki gospodarczej w celu odpowiedniego sterowania zewnętrznym wpływem jednolitego rynku UE;
4. jest zdania, że globalna konsolidacja przemysłu i nabywanie przedsiębiorstw UE przez inwestorów z krajów trzecich i vice versa obniża rzeczywisty koszt kapitału; wzywa do zwalczania protekcjonizmu zarówno wewnątrz Unii Europejskiej jak i na zewnątrz; podkreśla jednakże, że bez odpowiedniej koordynacji w tworzeniu ram kontrolnych UE i rygorystycznego stosowania unijnych zasad konkurencji korzyści wynikające z jednolitego rynku i efektu skali, uzyskane dzięki uczestnictwu UE jako całości w rynku światowym mogą potencjalnie ulec zmniejszeniu;
5. opowiada się za niezależnością EBC w określaniu polityki monetarnej i sterowaniu niestabilnością światowych rynków finansowych; podkreśla, że aprecjacja kursu euro wynika z rosnącej nierównowagi w krajach trzecich i słabości popytu w UE, co zwiększa presję konkurencyjną wobec przedsiębiorstw UE, i zauważa konieczność reakcji ze strony UE poprzez racjonalną politykę gospodarczą, porozumienia międzynarodowe i współpracę;
6. jest zdania, że wzrost popytu na zasoby naturalne, podstawowe produkty i usługi wywołany wzrostem gospodarek rozwijających się może spowodować presję inflacji na gospodarkę państw członkowskich, które do tej pory uniknęły tego dzięki udziałowi we wzroście światowej podaży; uważa, że w celu zajęcia się tym problemem państwa członkowskie UE powinny przygotować antyinflacyjne narzędzia polityki gospodarczej, strategie rozwoju technologicznego oraz ramy dla możliwego makroekonomicznego przystosowania i polepszonej koordynacji;
7. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący dalszego rozwijania współpracy w zakresie regulacji, zbieżności norm i równoważności reguł w dyskusjach z krajami trzecimi; wzywa Komisję do promowania godziwej pracy i jakości życia zawodowego, zwalczania dumpingu socjalnego, stałego włączania rozdziałów dotyczących trwałego rozwoju do porozumień w zakresie handlu i współpracy z krajami trzecimi, wymagających ratyfikacji i

egzekwowania głównych norm Międzynarodowej Organizacji Pracy i przyzwoitych zasad pracy, a także do systematycznego odwoływania się do wartości i zasad społecznych przy zawieraniu umów z krajami trzecimi;

Polityka wewnętrzna

Pomost między strategiami na rzecz ochrony socjalnej i integracji społecznej a zintegrowanymi wytycznymi

8. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji, że większa uwaga zostanie poświęcona czynnej integracji i równym możliwościom, że powinno się wspierać odpowiednią ochronę socjalną, że zostanie wzmocniona walka z ubóstwem oraz że konieczne są w całej Europie bardziej skuteczne środki gwarantujące istniejące prawa obywateli do dostępu do zatrudnienia, kształcenia, usług społecznych, opieki zdrowotnej i innych form ochrony socjalnej;
9. podkreśla konieczność zagwarantowania i polepszenia integracji i widoczności wymiaru społecznego w kolejnym cyklu strategii lizbońskiej, a szczególnie w zintegrowanych wytycznych; uważa, że istnieje pilna potrzeba zniwelowania zauważalnych niedoskonałości w zintegrowanych wytycznych, które nie podkreślają w wystarczającym stopniu pewnych podstawowych celów społecznych, jak np. cele ukierunkowane na zmniejszenie liczby ubogich pracowników i zwiększenie dla wszystkich dostępu do wysokiej jakości zatrudnienia, edukacji, ochrony zdrowia i innych form ochrony socjalnej; wzywa Komisję do dostosowania zintegrowanych wytycznych w celu stawienia czoła nowym wyzwaniom i zlikwidowania wspomnianych niedociągnięć;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia systematycznego podejścia na rzecz skutecznej spójności między procesem dotyczącym krajowych programów reform w zakresie wzrostu oraz większą ilością lepszych miejsc pracy z jednej strony a procesem dotyczącym ochrony socjalnej i integracji społecznej z drugiej strony;

Wdrażanie wytycznych dla polityki zatrudnienia

11. zwraca się do Komisji o zajęcie się kwestią znacznych rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi co do wdrażania i skuteczności wytycznych dotyczących zatrudnienia poprzez zapewnienie stosowania przez państwa członkowskie w bardziej kompleksowy sposób wskaźników i celów europejskiej strategii na rzecz zatrudnienia, instrumentów kształcenia przez całe życie oraz środków określonych w Europejskim pakcie na rzecz młodzieży, Europejskim pakcie na rzecz równości płci oraz planie działania UE w sprawie niepełnosprawności na lata 2006-2007; zwraca się o to, by wszystkie te zobowiązania, cele i kryteria zostały w pełni włączone do zintegrowanych wytycznych w celu zwiększenia spójności i skuteczności europejskiej strategii na rzecz zatrudnienia;
12. podkreśla ogromne znaczenie zwiększania strategicznego potencjału polityki zatrudnienia; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przywiązywanie szczególnej wagi w procesie koordynacji do jakości zatrudnienia, godzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego, jakości i dostępności edukacji i szkolenia zawodowego dla wszystkich, wdrażania antydyskryminacyjnego prawodawstwa, intensywniejszej realizacji polityk równości szans kobiet i mężczyzn oraz do kwestii imigracji;

13. popiera przyjęcie zrównoważonego zbioru wspólnych zasad dotyczących modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego łączącego elastyczność i bezpieczeństwo dla pracowników oraz dla pracodawców na rynku pracy; zachęca państwa członkowskie do uwzględniania tych wspólnych zasad podczas konsultacji dotyczących krajowych programów reform z partnerami społecznymi oraz podkreśla podstawową rolę szkolenia i przekwalifikowania, aktywnych polityk na rzecz rynku pracy, odpowiedniej ochrony socjalnej oraz powstrzymania segmentacji rynku pracy poprzez zagwarantowanie praw pracowniczych wszystkim zatrudnionym;

Polityka gospodarcza

14. uważa, że rozsądne polityki gospodarcze mogłyby się przyczynić do zwiększenia zaufania i zmniejszenia poczucia niepewności w obliczu aktualnej niestabilności finansowej; wskazuje, że jednym z podstawowych problemów gospodarki europejskiej w ostatnich latach był zbyt niski popyt wewnętrzny; w tym kontekście podkreśla fundamentalne znaczenie lepszej koordynacji zarówno racjonalnych polityk fiskalnych, jak i wysokiej jakości finansów publicznych, w tym kluczowych „inwestycji lizbońskich”;
15. jest zdania, że przejrzystość rynku finansowego, skuteczne zasady konkurencji oraz właściwe uregulowanie i nadzór będą nadal miały kluczowe znaczenie z uwagi na globalizację rynków finansowych i potrzebę zapewnienia przestrzegania praw konsumentów; w związku z tym wzywa Komisję do włączenia zagadnień dotyczących rynku finansowego do odnośnych ogólnoeuropejskich inicjatyw w ramach wspólnotowego programu lizbońskiego;
16. podkreśla, że spowolnienie tempa wzrostu wydajności jest powodem do obaw dla polityki gospodarczej i przybiera różne rozmiary w UE, chociaż istnieje ogólna wspólna prawidłowość, która wskazuje na słabości rynków, dystrybucji i usług finansowych;
17. zwraca uwagę, że ograniczenia strukturalne uniemożliwiają efektywne wykorzystanie nowych technologii i dostęp do sieci w przypadku mniej rozwiniętych sektorów przemysłu; uważa, że wytyczne w zakresie polityki gospodarczej powinny zawierać działania po stronie podaży, określone w celu stworzenia korzystnych warunków dla transgranicznej działalności przedsiębiorstw oraz szybszego urzeczywistnienia jednolitego rynku finansowego;
18. uznaje, że Europa potrzebuje szybszego przeradzenia się innowacji w nowe produkty i usługi; popiera w związku z tym wniosek Komisji dotyczący „trójkąta wiedzy”, czyli badań, edukacji i innowacji; oczekuje więcej skutecznego inwestowania w nowe umiejętności, uczenie się przez całe życie oraz nowoczesne systemy edukacyjne/szkoleniowe;
19. podkreśla wspieranie restrukturyzacji gospodarki w oparciu o innowacyjność w procesie zarządzania, procedurach i strukturach organizacyjnych; jest zdania, że nowo powstałe przedsiębiorstwa w tej dziedzinie potrzebują większego dostępu do kapitału, powinny cechować się większą kreatywnością oraz oferują szereg możliwości małym przedsiębiorstwom i młodemu pokoleniom;
20. zauważa, że polityka konkurencji powinna uzupełniać politykę strukturalną, unikając tworzenia karteli oraz warunków sprzyjających wypieraniu małych przedsiębiorstw z rynku;
21. zauważa, że obywatele UE często utożsamiają globalizację ze spadkiem produkcji i utratą

miejsce pracy w Europie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do lepszego informowania obywateli europejskich o wszystkich aspektach globalizacji oraz o tym, że polityka na szczeblu UE musi stawić czoło wyzwaniom zglobalizowanej gospodarki;

22. powtarza, że cele strategii lizbońskiej mogą zostać w pełni zrealizowane jedynie w drodze dalszych wysiłków na rzecz ustanowienia wspólnej polityki energetycznej;
23. zauważa, że wszystkie przedsiębiorstwa – małe, średnie i duże – mają swój udział w dynamicznej, zintegrowanej strategii innowacyjnej, i że w związku z tym kluczowe znaczenie dla podnoszenia poziomu badań naukowych i rozwoju oraz opracowywania nowych technologii ma dostęp małych przedsiębiorstw i osób fizycznych do zasobów; zwraca uwagę na konieczność wspierania zarówno finansowania we wczesnym stadium, jak i stałego finansowania przez wystarczająco długi okres umożliwiający wprowadzenie produktu do obrotu;
24. przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji dotyczącą konsultacji z MŚP i ich przedstawicielami oraz przygotowania europejskiego „Aktu prawnego o małych przedsiębiorstwach”; nalega, aby opinia małych przedsiębiorstw była brana pod uwagę w dialogu społecznym, a zasada „najpierw myśl na małą skalę” została w pełni włączona do procesu podejmowania decyzji;
25. wyraża ubolewanie, że Parlament, Rada i Komisja nie uzgodniły dotychczas przejrzystego planu i kodeksu postępowania, który zapewniłby odpowiednią współpracę i pełne zaangażowanie tych trzech instytucji UE w dalsze zajmowanie się kwestiami globalizacji w odpowiedni sposób; w związku z powyższym wzywa Radę i Komisję do niezwłocznego przedstawienia propozycji dotyczących ścisłej współpracy między trzema instytucjami UE, mając na uwadze zbliżający się przegląd strategii lizbońskiej;
26. broni niezależności EBC w określaniu polityki monetarnej i sterowaniu niestabilnością światowych rynków finansowych; podkreśla, że aprecjacja kursu wymiany euro wynika z rosnącej nierównowagi w krajach trzecich i słabości popytu w strefie euro; wyraża obawy, czy europejski wzrost jest dostatecznie silny, aby zrównoważyć niestabilność światowych rynków finansowych oraz kursów walut;
27. jest zdania, że gwałtowny wzrost popytu na zasoby naturalne, podstawowe produkty i usługi wywołany wzrostem gospodarek rozwijających się może spowodować presję inflacyjną na gospodarki państw członkowskich UE, które do tej pory uniknęły tego dzięki udziałowi we wzroście światowej podaży; uważa, że w celu zajęcia się tym problemem państwa członkowskie UE powinny przygotować antyinflacyjne narzędzia polityki gospodarczej, strategię rozwoju technologicznego oraz ramy dla możliwego makroekonomicznego przystosowania i polepszonej koordynacji;

Zaangażowanie zainteresowanych podmiotów

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania własności oraz zwiększenia zaangażowania ze strony parlamentów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego w realizację strategii lizbońskiej, a w szczególności proces wprowadzania krajowych programów reform;

Ład światowy

RC\694822PL.doc

PE396.089v01-00}
PE396.095v01-00}
PE396.096v01-00}
PE396.101v01-00} RC1

29. zauważa, że działania na skalę ponadnarodową są najpilniej potrzebne podczas opracowywania strategii służących zwalczaniu zmian klimatycznych i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz dostrzega potrzebę istnienia ponadnarodowych instytucji, zajmujących się ponadnarodowymi wyzwaniami;
30. podkreśla znaczenie UE jako podmiotu na skalę światową i jednego z największych beneficjentów otwarcia gospodarki światowej; jest zdania, że jako taka UE ponosi dużą odpowiedzialność za zajęcie się problemami na skalę światową oraz przyjęcie środków wspólnej zagranicznej polityki gospodarczej, zdolnych do odpowiedniego sterowania zewnętrznym wpływem jednolitego rynku UE;
31. jest zdania, że rozwój światowych zasad i standardów jest istotny dla osiągnięcia spójności regulacyjnej; zachęca Komisję do aktywnego udziału w pracach wszystkich właściwych agencji międzynarodowych i organów normalizacyjnych w celu osiągnięcia większej spójności między zasadami i praktykami UE a zasadami i praktykami głównych partnerów handlowych UE;
32. wzywa Radę i Komisję do opierania się przy zawieraniu dwustronnych porozumień handlowych UE oraz wielostronnych porozumień handlowych WTO na zapisach statusu WTO; wzywa Komisję do kontynuowania działań służących osiągnięciu ambitnego zapisu w dauhańskiej deklaracji ministerialnej;
33. jest zdania, że transatlantycki rynek wewnętrzny mógłby być odpowiednim narzędziem zapewniającym skuteczność ochrony handlu UE, zrównoważoną konkurencyjność i innowacyjność;
34. wzywa Komisję do zapewnienia wzajemności dostępu do rynku; ponawia swoje wezwanie do zawarcia nowej umowy o partnerstwie między UE a USA, mającej na celu eliminację lub znaczne ograniczenie wszystkich nadal istniejących barier handlowych i inwestycyjnych przy poszanowaniu standardów europejskich;
35. uważa, że w związku z dalszą liberalizacją handlu UE jeszcze bardziej potrzebuje zachowania zdolności do ochrony swych interesów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi; w związku z tym uznaje instrumenty ochrony handlu za niezbędny element strategii UE;

Migracja

36. podkreśla, że UE pilnie potrzebuje polityki w zakresie wspólnych granic i imigracji, która obejmie nie tylko zintegrowane kontrole graniczne, ale także zharmonizowane strategie, kryteria i procedury migracji ekonomicznej, pozostawiając państwom członkowskim decyzję na temat liczby wpuszczanych osób; podkreśla także konieczność podjęcia większych wysiłków na rzecz znalezienia sposobów, aby poprzez wymianę doświadczeń zmienić migrację do UE w sukces dla wszystkich stron, zarówno pod względem społecznym, jak i ekonomicznym;

Ustalenia instytucjonalne

37. jest zdania, że wpływ otoczenia gospodarczego na długotrwały wzrost nie jest automatyczny

oraz że o zdolności gospodarki do urzeczywistniania swojego potencjału w zakresie wzrostu strukturalnego decyduje rozwój instytucji reagujących na sytuację rynkową; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia rzeczywiście uaktualnionych zintegrowanych wytycznych na lata 2008-2010;

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również parlamentom i rządów państw członkowskich i krajów kandydujących.